

— musi, w przypadku odmowy pełnego dostępu do informacji, udzielić owemu oferentowi dostępu do zasadniczej treści tych informacji, tak aby zapewnić poszanowanie prawa do skutecznego środka prawnego.

3) Artykuł 18 ust. 1 dyrektywy 2014/24 w związku z jej art. 67 ust. 4

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie uwzględnieniu wśród kryteriów udzielenia zamówienia „konceptji opracowania” projektów, które mają zostać zrealizowane w ramach danego zamówienia publicznego, oraz „opisu sposobu realizacji” tego zamówienia, o ile do kryteriów tych dołączone są specyfikacje, które umożliwiają instytucji zamawiającej dokonanie konkretnej i obiektywnej oceny złożonych ofert.

4) Artykuł 1 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r.,

należy interpretować w ten sposób, iż:

w przypadku stwierdzenia w toku rozpatrywania odwołania od decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego, że instytucja zamawiająca ma obowiązek ujawnić odwołującemu się informacje, w odniesieniu do których niesłusznie zachowano poufność, oraz że ze względu na nieujawnienie tych informacji naruszono prawo do skutecznego środka prawnego, stwierdzenie to nie musi koniecznie prowadzić do wydania przez tę instytucję zamawiającą ponownej decyzji o udzieleniu zamówienia, o ile krajowe prawo proceduralne pozwala sądowni rozpatrującemu sprawę na zastosowanie w toku postępowania środków przywracających poszanowanie prawa do skutecznego środka prawnego lub na uznanie, że odwołujący się może ponownie wnieść odwołanie od już podjętej decyzji o udzieleniu zamówienia. Bieg terminu na wniesienie takiego odwołania może rozpocząć się dopiero w dniu, w którym ów odwołujący się uzyskał dostęp do wszystkich informacji, w odniesieniu do których niesłusznie zachowano poufność.

(¹) Dz.U. C 228 z 14.6.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie – Polska) – Harman International Industries, Inc./AB SA

(Sprawa C-175/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 34 i 36 TFUE – Swobodny przepływ towarów – Własność intelektualna – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (UE) 2017/1001 – Artykuł 15 – Wyczerpanie praw przyznanych przez znak towarowy – Wprowadzanie do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) – Zgoda właściciela znaku towarowego – Miejsce pierwszego wprowadzenia towarów do obrotu przez właściciela znaku towarowego lub za jego zgodą – Dowód – Dyrektywa 2004/48/WE – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Skuteczna ochrona sądowa – Sentencja orzeczeń sądowych nieokreślająca odnośnych towarów – Trudności w wykonaniu – Ograniczony środek prawny przed sądem właściwym w sprawach egzekucji – Rzetelny proces – Prawo do obrony – Zasada równości broni]

(2023/C 15/11)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Harman International Industries, Inc.

Strona pozwana: AB SA

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej w związku z art. 36 zdanie drugie TFUE, art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz dyrektywą 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie praktyce sądowej, zgodnie z którą sentencja orzeczenia uwzględniającego powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do unijnego znaku towarowego jest sformułowana w sposób, który ze względu na swoją ogólnikowość pozostawia w gestii organu właściwego w przedmiocie egzekucji tego orzeczenia ustalenie, do których towarów wspomniane orzeczenie ma zastosowanie, o ile w ramach postępowania egzekucyjnego strona pozwana może zakwestionować określenie tego, które towary są objęte tym postępowaniem, a sąd może zbadać i orzec, z poszanowaniem przepisów dyrektywy 2004/48, które towary zostały rzeczywiście wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez właściciela znaku towarowego lub za jego zgodą.

(¹) Dz.U. C 242 z 21.6.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 17 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgia) – X, działająca w imieniu własnym i jako przedstawiciel ustawowy swoich małoletnich dzieci, Y i Z/Belgische Staat

(Sprawa C-230/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Polityka imigracyjna – Dyrektywa 2003/86/WE – Artykuł 2 lit. f) – Artykuł 10 ust. 3 lit. a) – Pojęcie „osoby małoletniej pozbawionej opieki” – Prawo do łączenia rodzin – Małoletni uchodźca pozostający w związku małżeńskim w chwili wjazdu na terytorium państwa członkowskiego – Małżeństwo dziecka nieuznawane w tym państwie członkowskim – Wspólne zamieszkiwanie z małżonkiem legalnie zamieszkującym w tym państwie członkowskim]

(2023/C 15/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, działająca w imieniu własnym i jako przedstawiciel ustawowy swoich małoletnich dzieci, Y i Z

Strona pozwana: Belgische Staat

Sentencja

Artykuł 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin w związku z art. 2 lit. f) tej dyrektywy